

Beste mensen, gemeente van Christus,

Wat je ook kunt vinden van Jesaja, van de dierenwereld heeft deze profeet weinig verstand.

Het kan natuurlijk nooit wat Jesaja ons voorhoudt:
een kalf en leeuw bij elkaar in een weiland.

Een wolf die zich neervlijt bij een lam.

Een koe die samen optrekt met een berin.

Een panter die speelt met een bokje.

Dat was misschien ooit mogelijk in het paradijs of in de ark van Noach. Nergens lees ik dat het in paradijs of in de ark dieren elkaar bedreigden en verslonden.

De profeet Jesaja lijkt het paradijs tevoorschijn te halen als hij de meest uiteenlopende dieren naast elkaar zet. Tamme naast wilde dieren. En roofdieren naast huisdieren. Die situatie is natuurlijk te mooi om waar te zijn.

De werkelijkheid is zo anders. Zet een leeuw, een panter, een wolf, een berin in één hok met een koe, een lam, een bokje en het wordt een enorme strijd. Oorlog. Erop of onder.

Het is dan ook een visioen. Een droombeeld. Een toekomstbeeld dat Jesaja de mensen voorspiegelt.

In zijn visioen ziet Jesaja een einde komen aan die strijd tussen al de uiteenlopende dieren. Waarbij de zwakkere en kwetsbare dieren het onderspit delven.

In het visioen van Jesaja ieder dier en mens veilig. Niemand doet kwaad. Niemand roept onheil over de ander en zichzelf af.

En Jesaja wil maar duidelijk maken: kijk zoals ik in mijn visioen de dieren met elkaar om zie gaan, ook al zijn ze nog verschillend, zo moet jullie dat ook doen.

Gewoon normaal samenleven met respect voor elkaar. En voor God.

Want ja in het Jeruzalem waar Jesaja verblijft, is nog al wat aan de hand.

Dagelijks wandelt de profeet door de straten van de stad. En kijkt hij om zich heen. En hij ziet mensen in onzekerheid en verdriet en onzekerheid. Bang voor alle oorlogsdreiging en oorlogsvoorbereiding.

Hij ziet een bevolking zonder oriëntatie en verbinding. Jeruzalem is onherbergzaam geworden.

Moedeloos loopt het volk rond. Als een kudde zonder herder. Als een stel dieren dat elkaar beloert en belaagt.

En ondertussen probeert een ieder overeind te blijven. Al dan niet met de ellebogen.

Het Jeruzalem van Jesaja is niet uniek, zeker niet. Is Jeruzalem niet alle tijden en alle plaatsen?

Wij lopen nog steeds aan tegen plaatsen als Jeruzalem, waar amper beschutting en bescherming is. Waar inwoners onderdrukt en in de steek gelaten worden door hun leiders. Waar onderlinge strijd is en gedoe. Waar mensen zich bedreigd en onveilig voelen. Waar geweld als een rode draad door mensenlevens loopt.

Volgens het Rode Kruis is het aantal gewapende conflicten "historisch" hoog, las ik onlangs in de NOS app. Zomaar een nieuwsberichtje, waar ontstellende veel leed achter schuil gaat.

Volgens datzelfde bericht zijn er momenteel zo'n 130 gewapende conflicten wereldwijd op dit moment.

Over sommige conflicten horen we dagelijks, zoals Oekraïne en Myanmar en Sudan. Maar ook in Mali, Ethiopië en Syrië zijn miljoenen mensen alles kwijtgeraakt door geweld.

Dan hebben we het alleen nog maar over de gewapende conflicten. Tel daarbij op alle ongewapende ruzies.

A.s. woensdag 10 december is het de jaarlijkse dag van de rechten van de mens.

Op deze dag vraagt Amnesty International onze aandacht voor al die mensen wier rechten geschonden zijn. En het aantal schendingen neemt alleen maar toe. Evenals het aantal landen waar de democratische rechtstaat aan het afbrokkelen is. We staan erbij en we zien het gebeuren

En ja, helaas ook kerken zijn niet gevrijwaard van conflicten. Zo dreigt in de Christelijke Gereformeerde kerken een scheuring over de kwestie van wel of geen vrouwen in het ambt. En of er wel of niet homoseksuelen aan het avondmaal mogen deelnemen.

Conflicten hebben vrijwel altijd met macht te maken. Wie heeft er voor het zeggen? Wie trekt er aan het langste eind? Wie heeft er gelijk?

Tegen de achtergrond van vertroebelde verhoudingen en dreigingen verkondigt Jesaja zijn visioen. Het is een vredesvisioen van God.

Jesaja laat zich meeslepen door dit visioen: Dan slaapt de wolf naast het lam. De panter gaat liggen naast het bokje. Een kind steekt zomaar zijn hand in het nest van een slang.

Vijanden worden vrienden. Niet langer tegenover elkaar al dan niet gewapend, maar in vrede naast elkaar.

En Jesaja is zo vol van zijn visioen dat hem woorden te kort schieten. Maar ook beseffende dat het vrijwel nooit werkelijkheid zal worden, dat een leeuw en een lam samen zullen weiden. Wetende dat het een onmogelijke klus zal worden wil Jeruzalem weer zijn naam eer aandoen: stad van vrede.

En toch.... houdt Jesaja vast aan zijn visioen. Ondanks alle verdriet, tegenslag, oorlog, duisternis en toch dat visioen van hoop en gerechtigheid.

En om zijn visioen nog meer kracht bij te zetten, haalt Jesaja er nog een beeld bij. Dat van een oude boom, die niet meer in staat is vruchten voort te brengen.

Die boom is kapot. En niet meer te redden. Het wachten is alleen nog maar op een bijl om die om te hakken
Maar voordat de boom om gaat, kijk eens goed. Onder de oude stronk is een nieuwe scheut opgeschoten.

Als de wereld, het menselijk leven kapot dreigt te gaan aan conflicten, aan onrecht en onvrede.

Als we bijna aan het einde van ons Latijn zijn, kijk dan eens onder de stam, ook van je eigen leven: misschien is er een nieuwe takje zichtbaar.

Een takje dat hoop geeft. Een telg dat zorgt voor nieuw leven. Een twijgje dat tot bloei komt. Jesaja roept tot de mensen in zijn tijd: probeer vooruit te kijken houd moed.

De Russische schrijver Dostojewski heeft eens gezegd: “Wat gebeurt in een verborgen hoek van de wereld, gebeurt voor héél de wereld. Heel de wereld wordt er beter van”.

In die verborgen hoek van deze wereld, als een twijg aan de stronk begon er iets nieuws. Jezus Christus. Hij ontsteekt een nieuw licht voor stad en land. Op hem rust Gods geest van wijsheid en inzicht. Van rechtvaardigheid en eerlijkheid zoal Jesaja in zijn visioen die telg voor zich zag.

Een andere profeet: Johannes de Doper wijst voortdurend op hem. Na mij komt iemand die meer vermag dan ik, houdt Johannes zijn hoorders voor.

Met Jezus begint een nieuwe tijd in de geschiedenis van de mensen. De oude boom is gevallen. Jezus is het nieuwe takje dat vruchten voortbrengt. In een verborgen hoek van de wereld wordt hij geboren. En heel de wereld wordt er beter van.

Jezus is het die het visioen van Jesaja in leven houdt. Hij is het die wij verwachten.

Jezus staat voor het koninkrijk van God, waarin het veilig is voor iedereen. Waar allen in vrede met elkaar kunnen leven. zoals huisdieren met wilde dieren. En roofdieren naast tamme dieren. Laten we daar met elkaar naar verlangen